

Remarque

kertoo suunnitelmistaan.

Työtä, matkustelua ja koirien kasvatusta.

★] Berlin, marrask. 22 p:nä. Erich Maria Remarque salli Helsingin Sanomain edustajalle haastattelun, joka koski eräitä hänen henkilökohtaisia asioitaan, mieliharrastelujaan ja suunnittelujaan. Remarquen uusi romaani "Paluutie", jonka kirjailija juuri on saanut valmiiksi, ilmestyy kohtapuolin maailmanlehdissä, Suomessa Helsingin Sanomain palstoilla.

— Sanotaan, että teistä tuntuu vastenmieliseltä tulla haastatelluksi ja esiintyä tavalla tai toisella sanomalehtien palstoilla, oli kirjeenvaihtajamme ensimmäinen kysymys.

— Minusta haastattelut ovat vastenmielisiä ainoastaan sentähden, vastasi Remarque, että ne minun suhteeni ovat turhia. Minä olen aivan tavallinen ihminen, jonka yksityisillä mielipiteillä ei ole sen enempää arvoa kuin satojentuhansien muidenkaan ihmisten.

— Mutta käsittänette, että kirjanne suuren menestyksen jälkeen monet ihmiset tuntevat henkilökohtaista mielenkiintoa teihin ja haluaisivat kuulla teistä jotakin yksityiskohtaisempaa.

— Myönnän sen, vastasi Remarque, ja nuo tuollaiset ihmiset saavat kyllä osansa runsain määrin. Minusta puhutaan tosiaan siksi paljon, että siitä on itsellenikin jotain opittavaa, sillä monet asiat ovat minulle yhtä uusia kuin lukijoillekin. Oikeastaan minun pitäisi olla vakuumuksellinen spiritisti, sillä jos kaikki se on totta, mitä minusta on sanottu, olisi minun täytynyt elää noin kolmessa, neljässä eri ruumiillistumassa. Vahinko ettei se ole totta! Se olisi varmasti ollut paljon mieltäkiinnittävämpää kuin tämä elämä, jota olen viettänyt ja joka on pääasiallisesti ollut sangen työteliästä ja tuskantäyteistä.

— Ettekö koskaan ole pitänyt noita huhuja sen arvoisina, että olisitte oikaisseet niitä ja selittäneet vääriä tietoja? oli seuraava kysymyksemme.

— Siinä tapauksessa minun täytyisi lakata kirjoittamasta kirjoja ja perustaa itselleni peruutuksia ja oikaisuja varten toimisto lukuisine apuvoimineen, vastasi Remarque, ja ymmärrättehän, että siihen minulla on kovin vähän halua. On kerrassaan yhdentekevää mitä minusta puhutaan ja onko tämä totta vai ei.

Välittää semmoisesta osoittaisi henkilökohtaista ylpeyttä, kunnianhimoa, turhamaisuutta ja halua "olla jotakin". Olen vakuutettu, että kirja menestyy kaikesta vastustuksesta huolimatta, jos se kerran on hyvä, mutta jos se on huono, eivät mitkään vakuuttelut ja puolustelut voi sitä auttaa. Olen koettanut tehdä kirjoissani parhaani. Ilmestymishetkestä alkaen on niillä oma kohtalonsa, ja niiden täytyy silloin yksin taistella itselleen menestystä. Jos niissä on kyllähti elinvoimaa, saavuttavat ne sitä, ellei, häipyvät ne pian unohdukseen.

— Samasta syystä kieltäydyn myös esiintymästä julkisesti. En tiedä, mistä minun olisi puhuttava. Omista kirjoistaanhan ei voi sanoa mitään, ja lukea niitä julki osaavat toiset ihmiset paljon paremmin kuin minä itse. Mistä siis puhuisin — voisin kertoa enintään jotakin mieliharrastuksistani, kuten autoista ja koirista. Arvelen kuitenkin, etteivät ne tarjoaisi mitään erikoisemman mielenkiintoista esitysaihetta.

— Mitkä ovat sitten lähimmät tulevaisuudensuunnitelmanne? kysyi kirjeenvaihtajamme lopuksi.

— Minulla ei ole mitään varmoja suunnitelmia, vastasi Remarque. On mahdollista, että matkustelen joitakin vuosia, mutta se ei ole vielä varmaa. Joka tapauksessa ryhdyn eräisiin entisiin mieliharrastuksiini. Ensiksikin aion perustaa koiratarhan. Viime kuukausina, kun kirjoittelin uutta kirjaani, oli irlantilainen terrierini Billy ainoana seuralaisenani.